



כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 59
כ"ג טבת תש"ע

שמות

יִתְקַד בַּת פְּרָעָה
לְרַחֵץ עַל-הַיָּאֵר...
יִתְקַט אֶת-הַתְּבָה...
וַתִּשְׁלַח... וַתִּקְחֶהָ

(בראשית, ב' ה')

רש"י: סאת סאלתה-
סאת ידה, שנסתרבבה
סאלתה סאלות הרבה.
למחילה, לדוע
הושיטה בת פרעה ידה
לקחת סאת התובה
ברסאותה סאותה רחוקה
למנה ולמנין ידעה
שיתרחש לה נס
שתטאך ידה?
סלסל, לכסן סאנייה
שלגבי כל דבר למצוה
חייב סאס לעשות
ככל שידו למשגת,
לסלס חיסובים וסאין
לנהוג לפי כללי ההגיון
הצרוף. השיקר הוטל
הרצון והלמעשה-
והנס יכסל לסלסיו.
~ הר' לקוצק ~

זמני השבת:

בניסת השבת; 16:33

יציאת השבת; 17:34

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"והנה הסנה בער באש, והסנה, איננו אכל" (שמות, ג' ב')

השכינה, מכאן נדע
שאין לך אדם שאינו
ראוי לגילוי השכינה.
ואפילו יהא שקוע
במ"ט שערי טומאה,
כעם ישראל באותה
שעה, זכו עוד
במצרים ל"מורא
גדול זה גילוי
שכינה", ומשם
לקבלת התורה.
והדבר נכון לגבי
כל יהודי, בכל מצב
שהוא, נמוך וירוד
וקוצני ככל שיהיה! משפל מצבו יכול
הוא לזכות להתעוררות עצומה,
וממנה- לקבלת התורה!



אמרו במדרש:
שאל גוי אחד את
רבי יהושע בן
קרח, מה ראה
הקדוש ברוך הוא
לדבר עם משה
מתוך הסנה?

אמר לו: אילו מתוך
חרוב או מתוך
שיקמה היה מדבר,
גם היית שואלני,
אלא להוציאך חלק
אי אפשר. **אלא,**
למה מתוך הסנה?

ללמדך שאין מקום פנוי בלא שכינה,
אפילו הסנה! ובאר אדוננו מהר"ל
מפראג זצ"ל שמגילוי השכינה בסנה,
שממנו מוכח שאין לך מקום ראוי לגילוי

~ מתוך מעיין השבוע ~

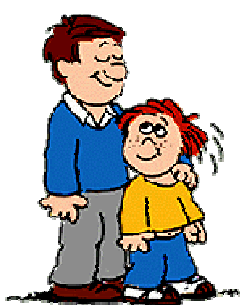


"ויאמר אליו.. מזה (מה-זה) בידך; ויאמר משה... השליכהו ארצה,
ויהי לנזושה... ויאמר.. אל-משה, שלחו ידך, ואזוז בזנבו..." (שמות, ב'ד')

מזה בגימ' 52 כמנין בן, אומר הקב"ה למשה: הבן הזה, אם אתה משליך אותו
ארצה, כלומר נתן לו הרבה דרור וחופש שיעשה כרצונו, ילמד מה שהוא
רוצה כתאוות לבו, נתת לו אזי יהיה לנחש שיזיק לך במשך הזמן.

אולם, אם אתה אוהז בזנבו, תופס אותו "קצר", תמיד נמצא עם האצבע
על הדופק, עוקב אחרי הבן, מה מצבו בלימודים, עם מי
מתרועע אחר הלימודים וכו', לפעמים, כשצריך, לוקח לו
מורה עזר שישב איתו ויקדם אותו בלימודים- אזי סופו
שיהיה מטה בכפך, כלומר עזר ומשענת לעת זקנתך.

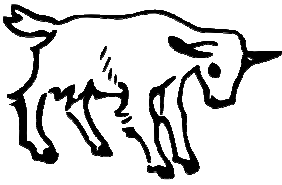
מתוך דברי הרב עובדיה יוסף שליט"א



"וירא, בסבלתם"
(בראשית ב' י"א)

לא כתוב וירא
בסבלם אלא
בסבלותם,
שהוא נוטריקון
סבלו אתם,
עם כל אחד ואחד.
~ הרד"ל שמות רבה ~

היכן מתגלה הגדלות?



מסופר שה' בחר במשה רבנו להיות מנהיגם של ישראל כיוון שרץ אחר הגדי ונשא אותו על כתפיו. אך הרי לכולנו זכור אותו מעשה גבורה נפלא של משה

שסיכן את חייו על מנת להציל חיי יהודי מיד נגשו המצרי "ויך את המצרי ויטמנהו בחול" ובשל כך פרעה רדף אותו כדי להורגו.

מדוע מעשה זה אינו מוזכר כגורם לזכיית משה רבנו במנהיגות ישראל?

הטעם פשוט: הקב"ה מתפעל מאישיותו של האדם, לא ממעשה גבורה חד פעמי שלו, כי יתכן בהחלט שמעשה הגבורה נבע מהתעוררות רגעית חולפת, אך אינו טבוע עמוק בלבו של האדם, אינו מונח בשרשי מדותיו, וממילא אינו מראה דבר על אישיותו. לכן לא שמשום אותו מעשה גבורה בחר בו ה' להנהיג את עמו.

לעומת זאת, הנהגתו עם הגדי שהיה צמא, הנה דבר קטן שלא שמים לב אליו, ודווקא משום כך בחר בו הקב"ה, כי זהו מעשה המעיד על היותו אדם גדול. להרוג מצרי- גם אנשים קטנים הורגים, אבל לנהוג בכזו חמלה כלפי הגדי ולומר לו: חבל, לא ידעתי שאתה צמא- זו איננה הנהגה של אנשים קטנים, רק של אדם גדול!

~ הר' ניסים יגן ~



פעם אחת בא איש אחד לבית המדרש ובכה מאד לפני הסבא מנובהרדוק שיעזור לו, היות ובנו מוטל על ערש דווי, חולה מסוכן ונוטה למות.

אמר לו הסבא: שכנראה יש לו עצה טובה והוא ישתדל להביא את הרופא המפורסם המומחה הגדול, שיציל את בנו המסכן, אבל הוא צריך לשלם 100 רובל כסף. האב המדוכדך הסכים לכך. אז אמר לו הסבא: "עליך לשכור 10 אנשים שיתפללו בעד החולה ויאמרו "אמן יהא שמיה רבא" כהבטחת חז"ל: "שהעונה אמן יהא שמיה רבא בכל כוחו קורעין גזר דינו (עבת קי"ט)", בודאי תעלה אי"ה ארוכה לבנך".

אז התחיל האיש הנ"ל.. לגמגם.. ולהתחרט ולקבול (להתלונן) על השכר המרובה שהסבא מבקש ממנו, ועוד הביע את תמיהתו אם בכלל הענין הזה יכול לעזור לילד...

אמר לו הסבא: היאך תוכל

תפילתך לעזור אחרי שאתה בעצמך מסתפק ומפקפק באמונתך בה' שרק הוא הרופא הנאמן להועיל ובידו להמית ולהחיות...

~ אמונת ישראל ~

דיני קריאת שמע

פינת ההלכה

הרב דב ניסים עליט"א, ראש כולל "פורת יוסף"

וברכותיה (המשך)

בנוסף סמוך לחתימת ברכת 'יוצר המאורות' מופיעה בסידורי אשכנז הנוסחה הבאה: "אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו", שהיא תפילה לזריחת אור הגאולה העתידה לבוא במהרה בימינו.

ומצינו פוסקים שהתנגדו לומר נוסחה זו, לפי שחכמים סדרו ברכה זו על אור המתחדש בכל יום (אור השמש, שהוא אור פיזי) ולא על האור העתידי לבוא (אור הגאולה, שהוא אור רוחני).

ומה עוד שכלל נקוט הוא בידינו במבנה הברכה, שצריך לומר סמוך לחתימה מעין הפתיחה (פסחים קד.), וענין זה של אור העתיד אינו מעניין הפתיחה.

ואכן בסידורי ספרד לא מופיעה נוסחה זו אלא אומרים סמוך לחתימה "כאמור לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו" ומיד חותמים "ברוך אתה ה' יוצר המאורות".

ואולם, הפוסקים שתמכו בנוסחה זו כתבו ליישב, שסוף סוף כיוון שמדובר ב-'אור', אע"פ שהוא מסוג אחר, נחשב מעניין הברכה. ויש שכתבו יתירה מכך, שברכת 'יוצר אור' מכוונת כלפי ה-'אור' שנברא בששת ימי בראשית (ואינו אור השמש, שאנו משתמשים בו) ונגזר לצדיקים לעתיד לבוא, והוא הוא ה-'אור' שעתידי להאיר.

לסיכום: הנוסח "אור חדש על ציון תאיר ונזכה כולנו במהרה לאורו" מופיע בסידורי אשכנז ולא בסידורי ספרד, וכל עדה תחזיק במנהגי אבותיה.



אנו אומרים בתפילה "אלוהי אברהם אלוהי יצחק ואלוהי יעקב", מדוע לא אומרים אלוהי אברהם יצחק ויעקב?



מתרצים זאת שכל אחד מאבות האומה עבד את הקב"ה

וסלל דרך משלו בעבודת ה', יצחק עבד את הקב"ה בכל כוחו ודרך המאופיינת לו לא בגלל שאברהם היה אביו. אלא בפני עצמו. וכן יעקב סלל דרך משלו בעבודת ה' והיה צדיק בפני עצמו לא בגלל שיצחק היה אביו, אלא בזכות עצמו.